

28669

CLAN MEDUNARODNE ORGANIZACIJE — F I B E P
pres-klipping • press-clipping

(Osnovano 1952. godine)
**JUGOSLOVENSKA NOVINSKA
AGENCIJA DOKUMENTACIJE
NOVINSKA RADNA ORGANIZACIJA
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE**

Beograd — Knez Mihajlova 2/IX — Pošt. fah — P. O. Box 95,
Tel. 621-578 — Žiro račun — Current Account: 60801-603-15330
DEVIZNI RAČUN KOD BEOBANKE 60811-620-16-220000-044-00674

Isečak iz lista
Newspaper cutting

ПОЛИТИКА ЕКСПРЕС
Београд

26. II. 1982. 6457, 8.

**ИЗЛОЖБА СЛИКА
РУБЕНСА КОРУБИНА**

ИЗВЕСНО ПОНАВЉАЊЕ

Мада је изложба дела младог македонског сликара Рубенса Корубина, приређена у Галерији Културног центра, у ствари његов први самостални наступ у Београду, ипак он није Београђанима непознат уметник. Не само зато што је у Београду завршио Факултет ликовних уметности и постдипломске студије у класи проф. Младена Србиновића, него стога што је ту често и примећено учествовао на многим заједничким изложбама. Истина, није добијао награде којих код нас, руку на срце, има у изобилју, али био је бирач међу оне у чију се уметничку будућност верује. Тако се рано, већ 1975, нашао у избору Косте Васиљковића на изложби „Критичари су изабрали“, односно и међу онима које је одабрао сликар Милан Блануша за изложбу „Перспективе III“. После тога приредио је три самосталне изложбе у Скопљу (1978, 1980) и Сомбору (1980) а истодобно учествовао је и на многим, углавном, по строгим критеријумима прављеним заједничким смотрама широм Југославије и Француске, где се две године усавршавао.

На изложби која је у току Корубин се представио са двадесет шест слика рађених од 1978. до почетка ове године, показујући и потврђујући да се у његовом стваралачком поступку после 1975. није дешавало ништа битно ново. Штавише, ни боравак у Паризу није оставио виднијег трага у његовом раду, чак ни на иконографском плану. Вредности до којих је дошао још у време када се формирао под окриљем проф. Србиновића, угледајући

се на његов сликарски поступак, остале су досад готово нетакнуте. Додуше, мора се истаћи, Корубин није пуки епигон, слепи и глухи следбеник, преписивач виђеног, већ даровити ученик који је схватио бит учитељеве поруке и знао да проникне у његов начин мишљења. Да није тако, било би тешко разумети његове ране успехе, односно објашњавати их само чињеницом да се међу првима приклонио, средњом осме деценије, прилично актуелној и подржаваној струји тзв. неоромантизма.

Међутим, без обзира на коначну оцену неоромантизма као противстава „иконокластичкој јереси“ концептуалне уметности (К. Васиљковић), што ће бити важно и приликом одређивања значаја досадашњих стваралачких настојања Корубина, остаје непобитним да он упорно негује један више чулан, интимистички и питањак, него духован, општи и опор, сликарски поступак. Свакако, то само по себи не би било лоше, јер увек је пријатнији топли стисак руке од чврсто стегнуте песнице, да се иза свега не осећа извесно понављање утврђених решења и њихово окоштавање у самопадању. Ако Корубин нађе „лек“ за ову бољку и успе да избегне замке чилим мамцима, очито, тешко одолева, онда резултати неће и не могу изостати. То, уосталом, јемчи његово истанчано осећање за пиктуралне вредности и осведочена умешност којом гради топлу и лирским елементима прожету атмосферу својих слика.

Никола Кусовац